gazet van
Sint✖Andries

Volg ons op facebook.com/Gazet van Sint-Andries

Driemaandelijkse gratis wijkkrant. Gedrukt op 5000 exemplaren. redactie@gazetvsa.be

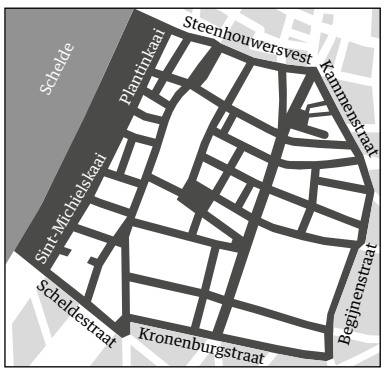

Gratis wijkkrant Neem mij mee!

Restanten op het uiterst westelijke deel naar de Schelde toe, aanvankelijk waarschijnlijk gebouwd als kelder en nadien gebruikt als aal- en beerput. Een beerput is de ideale vindplaats voor schalen en bekers die in de hoeken zijn achtergebleven. Bij het legen van de putten werd de inhoud verkocht aan boerderijen als natuurlijke meststof waardoor tal van scherven ook op velden terechtkwamen.

Wouter Beke, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding was aanwezig bij de officiële installatie van Overkop die een plek krijgt in het gebouw van Habbekrats om jongeren met problemen door te verwijzen naar gespecialiseerde hulp. Nico Volckeryck wist hem als voorzitter van de vzw Stuurgroep Sint-Andries al meteen wegwijs te maken in onze wijk en hem de nodige tips te geven om ze nog beter te doen functioneren. In het midden op de foto Chris Van Lysebetten die 30 jaar geleden Habbekrats oprichtte.

Rijke geschiedenis onder onze Scheldekaaien

Aanvankelijk was het de bedoeling de ondergrondse parking(s) van de Gedempte Zuiderdokken onder de Sint-Michielskaai te bouwen. Dat plan werd echter herzien, toen bleek dat zich daar in de ondergrond belangrijke archeologische restanten bevonden van zowel een verdedigingsbastion, restanten van de pandgang van de Sint-Michielsabdij, scheepswerven als magazijnen.

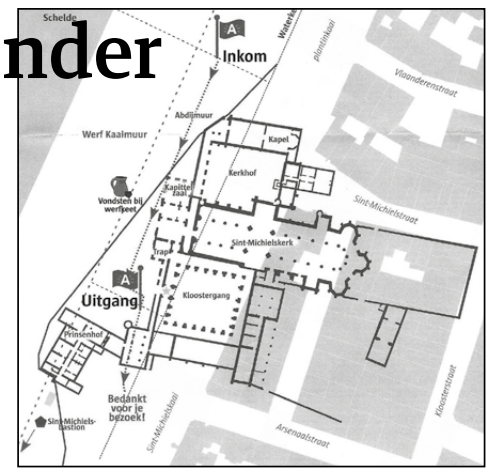

Enkele recente vondsten, zoals een metalen drinkbeker, keramiek en meerschuimen pijpen.

De pand- of kloostergang is een ruime vierkante binnenplaats met eromheen een overdekte gaanderij. Aan de randen bevonden zich begraafplaatsen waarvan de skeletten, van o.a. drie kinderen, momenteel weer zichtbaar zijn geworden. Van één skelet werd het zand op het bekken niet verwijderd om nadien de darminhoud te kunnen ontleden en zo iets over de voeding van toen te weten te komen.

Enkel kloosterlingen en belangrijke personen uit de lokale politiek of mecenassen werden hier begraven. Gewone stervelingen werden begraven op het kerkhof aan de noordzijde van de Sint-Michielskerk.

Het was niet eenvoudig om te bepalen waar sleuven moesten worden opengelegd. Onderzoeken met georadar vertoonden vele storingen door de aanwezigheid van puinlagen en metalen in de ondergrond. Zo toonden een aantal radarbeelden ook structuren die geen archeologische betekenis hebben, maar recente verbouwingen, leidingen en dergelijke bleken te zijn.

De Sint-Michielsabdij, oorspronkelijk een parochiekerk, was bij haar oprichting een van de belangrijkste abdijen in Europa. De abt van de abdij had zelfs een riant buitenverblijf in de buurt van het huidige Beerschot Stadion op het Kiel.

Kromme Elleboogstraat en Arsenaalstraat

Deze plek in onze wijk was samen met de burcht een versterkte nederzetting waarvan Het Steen het laatste restant is: de eerste Antwerpse nederzetting. Beide plekken lagen hoger en de oever van de Schelde was ideaal om internationale handel te drijven.

In 1796 werd het klooster tijdens de Franse revolutie verbeurd verklaard en heringericht als opslagplaats en kantoren voor de scheepswerven die Napoleon er bouwde om Engeland aan te vallen. Aan de zuidkant werd een arsenaal (Arsenaalstraat!) gebouwd voor de opslag van oorlogswapens en munitie.

Tijdens de revolutie van 1830 gebruikten de Belgische opstandelingen de toren van de Sint-Michielsabdij als uitkijktoren, terwijl het Nederlandse leger vanuit de zuidelijke citadel het gebouw de genadeslag toebracht. Stenen van de ruïne werden gerecycleerd voor tal van gebouwen in de stad.

Vermeldenswaard is nog dat de inkom van de Sint-Michielsabdij naar het westen, dus de Schelde, is gericht. De straatnaam Kromme Elleboogstraat werd reeds in 1409 vermeld als toegangsweg tot de Sint-Michielskerk. Vanuit de Kloosterstraat was dit dus wel een hele omweg. Vandaar de naam! In 2016 werd 'Kromme Elleboogstraat' door de luisteraars van Radio 2 uitgeroepen tot de gekste straatnaam van de hele provincie Antwerpen, maar wanneer je de oorsprong van de naam kent, is die niet meer zo gek. *(Guido Sanders)*

Deze Gazet kwam tot stand met de steun van:

District Antwerpen

Habbekrats gaat 'Overkop'

Onlangs huldigden minister van Welzijn Wouter Beke en schepen van Sociale Zaken Tom Meeuws Habbekrats officieel in als Over-Kop-huis. Dit gebeurde in aanwezigheid van heel wat geïnteresseerden, maar vooral ook van heel veel kinderen en jongeren uit de buurt en omstreken. Voor laatstgenoemden begon het feest meteen na school.

In en rondom het gebouw van Habbekrats in de Prekersstraat werden ze uitgedaagd door heldhaftige figuren, onder wie een atleet, een wetenschapper, een circusartiest en een entertainer. Wie voldoende heldendaden verrichtte, kon rekenen op een heerlijke beloning: frietjes met een hamburger of nog beter: een persoonlijk gesprek met minister Wouter Beke.

Luisterend oor

Die minister was opgetogen over de wijze waarop Habbekrats zich op korte termijn tot OverKop-huis wist te ontplooien. Een OverKop-huis is een plek waar je als jongere tot 25 jaar gewoon binnen en buiten kan lopen en allerlei leuke activiteiten kan doen. Het is een veilige plek waar je ook een luisterend oor vindt of professionele therapeutische hulp, als je dat zelf wil.

Netwerk

Voor de zomer kreeg Habbekrats het goede nieuws dat haar locatie opgewaardeerd zou worden tot een volwaardig OverKop-huis. Ondertussen is Habbekrats helemaal klaar om die rol te vervullen. Het team werd versterkt met een therapeut en een nieuwe ruimte voor individuele gesprekken werd toegevoegd aan het veelzijdige jeugdcentrum van 2000 m². Daarnaast kan Habbekrats voortaan rekenen op een netwerk van zorgpartners en gespecialiseerde diensten om kinderen en jongeren daadkrachtig te ondersteunen of om nieuwe jongeren naartoe te leiden.

Levenstevredenheid

Over heel Vlaanderen worden momenteel 30 OverKop-huizen uitgerold, want, ook al gaat het overwegend goed met onze jongeren, niet iedereen is mee. 1 op 5 jongeren worstelt immers met zijn of haar mentaal welzijn. Verder scoort tien procent van hen laag op levenstevredenheid. Jongeren willen wel geholpen worden, maar hebben er problemen mee om zich kwetsbaar op te stellen. De stap naar externe hulpverlening ligt voor velen moeilijk. Ze zoeken liever oplossingen in de eigen vertrouwde omgeving. OverKop moet voor vele kinderen en jongeren zo'n vertrouwde omgeving worden, waar naast uitdagingen ook veel ruimte is om met hun mogelijkheden aan de slag te gaan.

Een veilige thuishaven

Bij Habbekrats is men alvast opgetogen over de erkenning als OverKop-huis. Het pand in de Prekersstraat 14 is voor meer dan 300 kinderen en jongeren een veilige thuishaven waar plezier, vriendschap en warmte centraal staan. De begeleiders gaan er dagelijks aan de slag met hun enorme mogelijkheden, maar worden ook geconfronteerd met hun uitdagingen en problemen, groot of klein. De coronacrisis heeft een grote impact op het welbevinden van jongeren. De extra daadkracht is dus welgekomen. De dienst zal door OverKop nog beter kunnen zorgen voor de jeugd en de toekomst die we delen. Naast Habbekrats werd ook Safe Space, een gelijkaardige organisatie in Borgerhout, erkend als Over-Kop-huis. De twee huizen werken nauw samen en zullen kennis en expertise delen in het begeleiden van kinderen en jongeren. *(Dries Boeye, Inhoudelijk Coördinator Habbekrats vzw)*

Winkels als signaalfunctie?

EDITO

Na een aantal maanden van relatieve (corona)rust is het weer alle hens aan dek. We lopen opnieuw allemaal met een mondmasker op in de winkels en moeten weer voorzichtig zijn. De experts en virologen roepen zelfs in koor dat het vooral de niet-gevaccineerde mensen zijn die nu de ziekenhuizen en de I.C.'s doen vollopen.

Terecht vraag je je dan toch af waar die schrik vandaan komt en waar die antivaxers hun afkeer vandaan blijven halen? Tegen een vaccin zijn is en blijft vreemd, want krijgen we van jongs af al geen vaccins tegen zo wat alles en nog wat? Antivaxer zijn, dat zit niet in mijn bloed!

Vragen stellen

Wat de maatregelen betreft, kunnen we ons stilletjes aan wel vragen beginnen te stellen. Onlangs moesten op bepaalde plaatsen de mondmaskers weer op, o.a. in de winkels. Laat mij er nu toch wel even op wijzen dat er net in onze wijk heel wat winkels zijn en dat heel wat van die winkeliers ook mee onze Gazet van Sint-Andries mogelijk maken.

Geen broeihaarden

Ondanks de inspanningen die ondernemers doen, is het erg pijnlijk om viroloog Steven Van Gucht in Het Laatste Nieuws te horen verklaren: "Het klopt dat het mondmasker op sommige plaatsen opnieuw verplicht is. In de winkels heeft dat vooral een signaalfunctie, want die zijn geen broeihaarden van besmettingen."

Geen broeihaarden, wel een signaalfunctie! Maar dan wel ten koste van heel wat persoonlijke ellende bij reeds jaren gevestigde winkels en jonge ondernemers die een eigen zaak hebben opgestart en werkgelegenheid hebben gecreëerd. De schrijnende ellende van jarenlange afbetalingen van een persoonlijk faillissement is niet te overzien. Dus is nogmaals mijn vraag of maatregelen dienen om een signaalfunctie te geven of om besmettingen te voorkomen?

Het is trouwens wraakroepend dat ook politici, die bij de bevolking al zoveel geloofwaardigheid hebben verloren, zich zo verlagen op kosten van diezelfde bevolking.

Lustig staan dansen

Tegelijkertijd zie je dan een andere viroloog op de dag dat er duizenden kinderen - ook in onze wijk! - opnieuw verplicht met een masker op naar school moeten, lustig staan dansen op een feest van - lees goed, want anders geloof je het niet! - het Consulaat van Marokko ter herdenking van de bezetting van de Westelijke Sahara door Marokko.

Maatregelen en maskerplicht

Wij van de Stuurgroep Sint-Andries doen er alles aan om op onze vergaderingen en evenementen de maatregelen te handhaven en de maskerplicht te stimuleren. Maar dan vragen we ons wel af met wie zijn voeten hier nu wordt gespeeld?

Mogen we ook nog eens wijzen op het feit dat de bevoegde federale minister van Volksgezondheid, Frank Vandenbroucke, strengere maatregelen stond aan te kondigen, terwijl zijn partij een congres hield met duizenden militanten. En dat Open VLD een feestje hield met vierduizend aanwezigen naar aanleiding van het 175-jarig bestaan van de Liberale Partij. Ik denk dat ik hier namens alle Sint-Andriezenaren en wijkraden kan stellen dat wij niet gek zijn!

Hou het gezond, hou het veilig en volg slechte voorbeelden niet op!

(Nico Volckeryck, voorzitter vzw Stuurgroep Sint-Andries)

FOTO: JAN STES

De Gazet van Sint-Andries is een uitgave van de vzw Stuurgroep Sint-Andries om de Sint-Andriezenaar op de hoogte te houden van wat er zoal in de wijk reilt en zeilt. De Gazet wordt financieel gesteund door de middenstand en het District Antwerpen. Gratis verdeling: 5 000 exemplaren.

Veantwoordelijke uitgever:
Nico Volckeryck, Kammenstraat 80, 2000 Antwerpen, tel. 0496 25 97 45, e-mail: redactie@gazetvsa.be

Redactie:
Guido Sanders (eindredactie), Paul Struyf, Walter Van den Bulck, Nico Volckeryck

Werkten mee aan dit nummer (alfabetisch): Keith Baert, Lief Cappaert, Chris Codenie, Peter Cuypers, Veerle De Laet, Greetje De Leenheer, Chantal De Paepe, Filip Deslee, Ann Gabriels, René Hooyberghs, Guy Keeren, heemkundige kring Sint-Andrieskwartier Herleeft, Sofie van 't Stad Leest, Paul Struyf, Ann Van de Peer, Marijke Van Horebeeck, Walter Van den Bulck, Rik Van Gansbeke, Anja Van Heuckelom, Hein Verdingh, Bjorn Verreet, Nico Volckeryck en Marc Wiesé.

Kom naar ons open wijkforum!
Normaliter gaan de bewonersvergaderingen door in het coStA op de laatste woensdag van de maand (niet in december): telkens om 20 u. Om 19 u. is er de vergadering van de Straatantennes in aanwezigheid van politie en buurttoezicht. We houden je op de hoogte. Info: nico.volckeryck@telenet.be 0496 25 97 45

Adverteer in de Gazet
Contacteer paul1struyf@gmail.com of nico.volckeryck@telenet.be. Verschijnt vier keer per jaar.

Werk mee aan Gazet van Sint-Andries
Artikels en activiteiten van verenigingen voor krant nr. 113 kunnen worden gestuurd naar redactie@gazetvsa.be. De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen zonder opgave van reden te weigeren/in te korten waar nodig. Elke auteur is verantwoordelijk voor zijn bijdrage.

Lees de krant digitaal
www.gazetvansintandries.be (ARCHIEF)

Lay-out
Peter Cuypers info@anthologie.be
www.anthologie.be

gazet van Sint-Andries

De neus stelt voor

"Een geducht Antwaarps gedicht"

In Antwaarpe woar we zen geboore
Dor noeme z'ons rasechte sinjoren
Vantoen ons moe ons kramakkelijk oep de wereld heeft gezet
Besefte ik nievrans ni waaroem 'k toeng zveul heb geblet
'k Was nog ne snotaap, nen bleekschijter, ne frankaard en trok karotte
Nog wreed joeng mor 'k loerde al gêre nor een ferme griet oef nor een mokke
Pertang zen we mê oens gat in de boter gevallen
En zoe lêve w'in de schuunste stad mê oens allen
Daaroem zin we Antwaarpe toch oek zoe gêre
We zen allemoal stiepelzot oem mê de boetjes oep 't Scheld te vêre
Is 't roend de Gruunplats, den boerentoren of de spiksplinternieve statie
Hier lacht d'â oltijd plat, der is oltijd ambiance oef animatie
Ge moet effenaf oeppassen dâ ge ni te veul duvels verzet
Want dan kunde mê ne houten kop gon kotsen oep 't toilet
Pakt liever een bolleke Koninck of fret wâ stoemp oef ne boulet mê fritten
En pas mor goe oep vor de mannen mê ne velo, dâ zen flikken
Goat es loenken in 't schipperskwartier noar de ferme grieten
Woar travesties en meskes stoefen mê hun blôte tieten
Oek kunde goan flikflooien of foefelen of pallepoten in een cabardoeske
Doar vinde scharminkels, schetkonten, kakmadammen, 't zen der allemoal louche
Nen kwiet van nen bassengwareker, ne wijvezot oef ne gatlakker, zemme doar allemoal hun verzetje
't Is den aard-van-'t-biestje oem mê een stuk in hunne frak er strontzat te vertrekken
Ne kastaar van ne loebas, mê 'n lodderoog en vol joeksel viel er mê zen sjokkedijzen oep zenne kramakkelijke pikkel
Thuis mê veul ambras gaf zen charletang van zen wijf den filou vaneige noeg ne patat oep zenne smikkel
Dâ wijf, een arrogate ambetante flauwe bees, had er een airke van hem ekspres te koejeneren
Amai men eurgel vor nikske zelfs in 't schemer oef in 't pikkedonker was ze achterbaks en zag hij vroem zenne pêre
Mor mê zoe ne blageur, ne bitskoemmer, ne zatlap moar oek ne wruter was dâ gen avans en had ze gen compasse
De leste kêer was ze bluspoeier en in volle colêre
Daaroem belde ze de flikken en die kwamen mê hun matrakken
Oem de smeerbos van ne vent vor de zoeveulste keer mê zenne frak te pakken
En wette wâ dâ appelwijf omspres tegen de flikken zai
Mê hêe! Antwaarpe mor ni mê mai

VAN GINKEL ACHIEL

Turnkring De Hoop 100 jaar

Op 12 december viert Turnkring De Hoop zijn 100-jarig bestaan in het coStA met tal van evenementen: een fototentoonstelling, een reünie van oud-leden, enkele optredens en de viering van verdienstelijke leden. Iedereen is welkom vanaf 13 uur met zijn Covid Safe Ticket.

machines • gereedschap • ijzerwaren • bevestigingsmateriaal
werfuitrusting • werkkledij • bouw- & renovatiemateriaal • hout
verven • vloer- & muurbekleding • decoratie • spuitapparatuur

de Blauwe Hond

in 't Stad
dé ijzerwinkel sinds 1883
verf & decoratie 1
Scheldestraat 31-33
2000 Antwerpen

in Hoboken
Boombekelaan 1
KMO-zone Polderstad
2660 Hoboken-Antwerpen
machines, ijzerwaren, gereedschappen
verf & decoratie 2
bouwspecialiteiten, renovatiematerialen

www.deBlauweHond.be
Tel. 03 260 90 70 • Fax 03 260 90 79

THOMAS MORE

Zorgzame hogeschool doet mee aan het project ***Zorgzame Straten***

Studenten engageren zich als vrijwilliger
- voor kotstudenten met een functiebeperking
- voor wijkbewoners met sociale noden

Studenten en **docenten van verschillende opleidingen engageren zich** voor Zorgzame Straten: maatschappelijk werk, verpleegkunde, toegepaste psychologie, communicatiemanagement, logopedie en audiologie, orthopedagogische begeleiding.

Onderzoekers engageren zich en helpen zorgzame handelaars en mantelzorgers.
DOE MEE en vul de enquête in! **www.ikzorgook.be/andries**

Campus National engageert zich en stelt zijn deuren open voor wijkbewoners voor een babbel, een gazet, een koffie, een boek, een lokaal ...

WELKOM!

Kronenburgstraat 68 | Antwerpen

2030

Figure of Color

Beeld van kunstenares Tramaine de Senna op het Munthof

Dat het beeld in deze prominente openbare ruimte in onze wijk een plaats krijgt, is ronduit symbolisch, want de bewoners van Sint-Andries hebben decennia en generaties lang gevochten om het plein te behouden. Het was immers verkocht aan een projectontwikkelaar en zou worden volgebouwd, maar volgehouden protest van het Munthofcomité en de vzw Stuurgroep Sint-Andries hebben dit voorkomen. Dit beeld kunnen we dan ook alleen maar zien als de kers op de taart van een lange strijd om het Munthof te behouden.

Inhuldiging van het beeld 'Figure of Color' op het Munthof met v.l.n.r. Samuel Saelemakers (Curator Collectie Kunst in de Stad), Miss Tramaine de Senna (kunstenares) en Paul Struyf (vice-voorzitter vzw Stuurgroep Sint-Andries).

De kunstenares, Miss Tramaine de Senna, (MTdS) aanvaardde een interview met de Gazet van Sint-Andries (GVSA). De redactie bedankt Samuel Saelemaekers, Curator Collectie Kunst in de Stad, en Paul Struyf, vice-voorzitter van de Stuurgroep Sint-Andries, voor hun gewaardeerde hulp bij het tot stand komen ervan. Omwille van de huidige COVID-19-situatie gebeurde het interview schriftelijk.

GVSA ***Miss de Sienna, heel hartelijk bedankt dat u ermee akkoord gaat om de onderstaande vragen te willen beantwoorden. Het interview zal in de novembereditie van de 'Gazet van Sint-Andries' gepubliceerd worden.***

MISS TRAMAINE de SENNA Ik wil jullie, Nico en Walter, bedanken voor het opstarten van de dialoog en de bewoners van Sint-Andries om mijn kunstwerk in hun wijk te accepteren. Het is dus met veel plezier dat ik jullie vragen beantwoord.

GVSA ***Kunt u zich kort voorstellen aan de lezers van de 'Gazet van Sint-Andries' en hun uitleggen waarom u hebt besloten om in België te leven en te werken?***

MTdS Natuurlijk. Ik kom uit Californië. Mijn ouders hebben mij genoemd naar Tramaine Hawkins, een gospelzangeres uit de San Francisco Bay Area die oorspronkelijk bekend werd als zangeres in de single 'Oh Happy Day' van de groep Edwin Hawkins Singers Choir.

Ik ben naar België gekomen via het HISK (Hoger Instituut voor Schone Kunsten) in Gent. Voordien had ik twee jaar in Nederland gestudeerd om mijn MFA (Master in Fine Arts) te behalen. Nog eerder had ik ook al twee diploma's behaald, één in architectuur en één in kunstpraktijk en daarvan heb ik gebruik gemaakt gedurende de zeven jaren die ik heb gewerkt om 50 000 dollar te sparen, geld waarmee ik mijn opleiding in Nederland en België heb betaald.

Ik heb er altijd van gedroomd om beroepskunstenares te zijn en ik prijs mij gelukkig dat België mij de kansen heeft geboden om mijn droom waar te maken. Eerlijk gezegd had ik nooit gedacht dat dat mogelijk zou zijn. Ik bleef in België wonen omwille van een lopend project na het HISK en zo ging de bal aan het rollen.

GVSA ***Kende u Sint-Andries en het Munthof voor de inhuldiging van uw beeld?***

MTdS Ik kende Sint-Andries en het Munthof voordien enkel oppervlakkig, maar niet in hun historisch waardevolle betekenis, omdat ik niet veel buitenkom: ik werk zes dagen per week in mijn atelier. Oppervlakkig kende ik de buurt van o.a. de wasserette op de Oever (naast het grote beeld van de barokschilder Jacob Jordaens), de toeristische antiekbuurt rond de Kloosterstraat en de terrasjes op de Vrijdagmarkt.

> *Ik vind de dialoog over het kunstwerk positief, want het toont aan dat de bewoners van Sint-Andries zich betrokken voelen bij de plek waar ze leven.*

Ik heb de Sint-Andries beter leren kennen op de dag dat mijn kunstwerk werd geïnstalleerd, dankzij Paul Struyf, een van de wijkbewoners. Paul maakte met Samuel Saelemakers (Curator Collectie Kunst in de Stad) en mij een wandeling door de wijk. We brachten een bezoek aan de Sint-Andrieskerk (met haar originele in hout gebeeldhouwde preekstoel) en een mooie bakstenen enclave van sociale woningen uit 1980.

Paul vestigde mijn aandacht ook op het nabijgelegen huis van cartograaf Abraham Ortelius (de uitvinder van de moderne atlas). Dat prikkelde mijn belangstelling. Dus bracht ik onmiddellijk een twee uur durend bezoek aan het Museum Plantin-Moretus, nadat het beeld was geïnstalleerd, in plaats van dadelijk terug te keren naar mijn atelier. Ik was onder de indruk van de talrijke generaties van de families Plantin en Moretus die de drukkunst beoefenden tijdens de 16de, 17de en 18de eeuw, alsook van het menselijke vernuft zonder het gebruik van moderne computers en technologie! De vakkundigheid in het vervaardigen van de loden losse letter, de verscheidenheid aan gepubliceerde talen en het feit dat op geen enkel drukwerk overbodige inktdruppels te zien waren, dat was geweldig.

Ik leerde ook dat Thomas Jefferson (derde president van de VS) in 1792 aan de decimale beschrijvingen in het boek 'De Thiende' van Simon Stevin (geboren in Brugge in 1548) refereerde, toen hij de Amerikaanse dollar met het decimale systeem indeelde: 1 dollar is 100 cent, 1/4 dollar is 0,25 cent (of één kwart dollar).

Zonder de openheid van de bewoners van Sint-Andries die mijn kunstwerk de kans hebben gegeven om te 'leven' op het Munthof, en zonder Samuel Saelemakers zou ik mij zo niet hebben kunnen verdiepen in het compacte en veelzijdige aantal historische wetenswaardigheden over de wijk Sint-Andries.

GVSA ***Uw beeld is al het onderwerp geweest van heel wat discussies en, zoals dat een waardevol kunstwerk betaamt, hebben de mensen er een verschillende mening over. Velen vinden het mooi, anderen kijken er met onbegrip naar. Wat is uw persoonlijke visie op het beeld?***

MTdS Vooreerst vind ik de dialoog over het kunstwerk positief, want het toont aan dat de bewoners van Sint-Andries zich betrokken voelen bij en bezorgd zijn over de plek waar ze leven.

Mijn persoonlijke visie op het beeld?

Wel, de specifieke context van kunst in de publieke ruimte leerde ik kennen via Samuel Saelemakers die gespecialiseerd is in publieke kunst in de stad.

Oorspronkelijk was het beeld 'Figure of Color' de eerste opdracht voor het initiatief 'Publiek Figuur' van Kunst in de Stad en het stond één jaar in het Antwerpse Stadspark. Daar bevindt zich nu een tweede beeld in de serie 'Publiek Figuur' van de hand van Goshka Macuga.

Toen 'Figure of Color' in het Antwerpse Stadspark stond, was er een interactie met de andere beelden in het park: schilders en dichters, vorsten en militairen. Als er beelden van vrouwen stonden, waren ze allegorisch, anonieme naakten of onthuld na hun dood (nl. Koningin Astrid). Er stonden geen beelden die gelijkenis vertoonden met individuele vrouwen.

Wat de vorm betreft is een deel van mijn kunstpraktijk gericht op het herdefiniëren van kunde of vakkundigheid, en dat is precies wat ik met dit werk anders doe dan andere (historische) kunstenaars.

'Figure of Color' is behandeld met niet-traditionele kleuren voor brons: het beeld is bekleed met een magenta, zalmroze en paars gekleurde waslaag. Ik zie kleur als een symbolische drager van betekenis en emotie.

Dit verschilt heel erg van andere beelden die je in de stad ziet en die gemaakt zijn van steen, gegoten beton, lichte tinten marmer of brons met fijne patinalaagjes in 'groenachtige' blauwe tinten, of die verdonkerd zijn.

Omdat het beeld zich in de publieke ruimte bevindt, is het bestemd voor hen die deze ruimte gebruiken, 24 uur per dag. Het is niet bedoeld voor persoonlijk gebruik in een privétuin of achter gesloten deuren.

Kunst in de publieke ruimte brengt daarom een dialoog tot stand tussen hen die de ruimte gebruiken en wat openbaar wordt uitgebeeld, wie of wat we op een piëdestal zetten. Zelfs graffitikunstenaars spelen een rol in de dialoog, al weet ik dat graffiti de bewoners rondom het Munthof zorgen baart.

Het is uitzonderlijk dat de diverse Sint-Andrieswijk en zij die het Munthof gebruiken, als gastheer kunnen optreden voor een publiek kunstwerk. Bewoners van sociale woningen, autochtone Antwerpenaren, oudere vrouwen in bikini's op bewolkte dagen of met zwart gelakte nagels die hun honden uitlaten, een koppel dat een sigaret zit te roken en muziek speelt met hun smartphones, graffitikunstenaars in de late nacht, ze zijn voorbeelden van de gemengde bevolking die deze centrale ruimte van een metropool bewoont of bezoekt. In de VS zou ik nooit een wijk vinden met een demografische diversiteit aan mensen uit verschillende economische klassen, leeftijden en achtergronden die in het centrum van een metropool leven en toegang hebben tot publieke kunst.

> *Zelfs graffitikunstenaars spelen een rol in de dialoog, al weet ik dat graffiti de bewoners rondom het Munthof zorgen baart.*

'Figure of Color' is ook een woordspeling. In de VS verwijst het naar mensen die niet-wit zijn, wat historisch met zich meebrengt dat ze tot een lagere economische klasse behoren die geen toegang heeft tot de mogelijkheden om degelijk te wonen, tot onderwijs, gezondheidszorg, uitgebreide mobiliteit… en al helemaal niet tot publieke kunst. De economie is veranderd en alle lagen van de bevolking, ongeacht hun ras, worden geconfronteerd met financiele problemen en een vermindering van hun levenskwaliteit. Natuurlijk is het niet de bedoeling om de bewoners van Antwerpen te belasten met problemen van de VS. De bedoeling van het kunstwerk is om deel uit te maken van de publieke dialoog. Dus de plaats en plaatsing van kunst, de mensen in de publieke ruimte, de verhalen van vroeger en nu, de vormelijke kwaliteiten van een kunstwerk, die vormen allemaal de impuls voor deze dialoog om van gedachten te wisselen en een soort van begrip te vormen. Dit interview voor de Gazet van Sint-Andries doet net dat.

GVSA ***Kunstenaars zeggen dikwijls dat een kunstwerk de persoonlijke expressie van een persoonlijke emotie is. Einde van het verhaal! Gaat u hiermee akkoord of heeft u ook een boodschap?***

MTdS Een kunstcritica, Roberta Smith, heeft ooit geschreven: "Kunstenaars hebben niet het alleenrecht op de betekenis van hun werk." Daar ben ik het mee eens.

GVSA ***Persoonlijk zijn wij grote fans en wij denken dat in uw kunstwerk in het hart van de stad Antwerpen, waar eens de Vlaamse barok bloeide, bepaalde barokke invloeden niet te ontkennen zijn. Bent u het daarmee eens? Mogen we van een 'nieuwe barok' spreken?***

MTdS Ik waardeer de historische vergelijking, want u slaat spijkers met koppen! De barokachtige, golvende haarstrengen van het beeld, de golvende rok, de beweging van een kijker rondom het beeld om een gezicht te vinden dat er niet is, zijn zeker barokke spelingen, vertrekkend vanuit het oude om het alsnog nieuw te maken! 'Figure of Color' speelt eveneens met de constructie van een uiterlijk, een façade, zoals cosmetica (bv. lippenstift, oogschaduw) als een camouflagemiddel om erbij te horen of op te gaan in de massa. Het is niet toevallig dat de metaalachtige zalmroze en purper gekleurde was de buitenzijde bedekt. Die zal na verloop van tijd verdwijnen, wat bijgevolg de chemische reactie van die koperkleurige patinalaag de kans zal geven om tevoorschijn te komen. Toen ik voor het eerst gevraagd werd voor dit publieke kunstproject, werd er een schilderij van Jacob Jordaens onder mijn aandacht gebracht. Dit schilderij, 'Mozes en zijn Ethiopische vrouw Zipporah' (1645-1650), hangt in het Rubenshuis. Het viel mij op hoe modern en grootstedelijk dit schilderij van een interraciaal koppel is en herinnerde mij aan de rijke en diverse geschiedenis van een stad als Antwerpen.

Ik moet natuurlijk ook Rubens vermelden. Ik herinner me dat ik als tiener in Californië over hem las in VOGUE Magazine in een artikel over het nieuwe 'Rubensiaanse' (gezonde) lichaamstype.

GVSA ***Waar vindt u uw creatieve inspiratie?***

MTdS Ik verwonder me over de verwezenlijkingen van de mensheid en wat mensen creëren: wij staan op de schouders van reuzen. Binnenshuis loodgieterij, verwarming, infrastructuur - mensen bouwen dat met hun eigen handen. Misschien komt het omdat mijn vader een roltrapmonteur was en mijn moeder een uitbundig doorzettingsvermogen uitstraalt. Ik vind de verhalen en geschiedenis van mensen heel interessant en ontroerend, omdat we elke dag moeten vechten om onze menselijkheid te behouden, terwijl

Vervolgt op pag. 4

WWW.JESPERSKOFFIE.BE
LOKAAL - TRADITIE - AMBACHT
Online bestellen - Afhalen Tunnelapotheek - Thuisbezorging | Vul kortingscode ANDRIES in en ontvang een zoete attentie

District Antwerpen

Beleef je buurt

Ken jij **'Beleef je buurt'** al? Dat is de naam van het **nieuwe districtsfonds.** Je kan het als inwoner, bewonersgroep of vereniging gebruiken om **jouw buurt te laten bruisen.** Een buurtfeest, een optreden, een opruimactie of een groenere straat... **de mogelijkheden zijn eindeloos.**

www.beleefjebuurt.be

Vervolg van pag. 3

we proberen iets te verwezenlijken. De mens evolueerde van het schilderen van dieren in grotten naar het maken van amuletten om zichzelf te beschermen in tijden van oorlog en nu programmeert hij A.I.-robots die kunnen schilderen. Materiële cultuur intrigeert mij.

GVSA ***Kunnen we in Antwerpen nog andere kunstwerken bewonderen die u gemaakt hebt?***

MTdS In Antwerpen heeft ook het MHKA een groot werk van mij aangekocht voor zijn collectie. Momenteel werk ik ook aan vijf kleurrijke keramische landschappen van in totaal 20 meter voor een nieuw gebouw voor poliklinische kinderpatiënten met psychologische aandoeningen onder de vleugels van AZ Alma in Eeklo. Het nieuwe gebouw zal AZ Alma Timanti heten. 'Timanti' betekent diamant in het Fins. Op de landschappen is de hoofdfiguur op zoek naar een diamant, een metafoor voor de persoonlijke reis naar zelfontdekking. Dit zou in december opgeleverd moeten zijn.

Je kan mijn werk ook op www.tramainedesenna.com bekijken. Ik heb eveneens een account op Instagram, maar dat is niet zo uitgebreid.

GVSA ***Vriendelijke groeten***

Nico Volckeryck
en Walter Van den Bulck

(Vertaling: Walter Van den Bulck, met dank aan Samuel Saelemakers voor zijn hulp en ondersteuning)

Vrijwilligers... de kers op de taart

Martine en André:
"De dankbaarheid van de bewoners is groot."

In het woonzorgcentrum Huizeken van Nazareth staan wonen, leven en genieten zonder zorgen voor de bewoners voorop. Hiervoor staat een team van medewerkers dag en nacht voor hen klaar op een deskundige en professionele manier en met hart en ziel. Maar laat het nu net de helpende hand van onze vrijwilligers zijn die zorgt voor de kers op de taart.

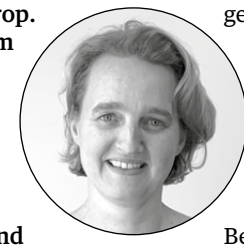

Er zijn vrijwilligers die de tijd nemen voor onze bewoners met een helpende hand, een luisterend oor en een warme glimlach. Ze verzorgen verder de bediening in het Grand Café, geven ondersteuning bij activiteiten als gezelschapsspelen, gaan wandelen bij mooi weer, bieden hulp bij de maaltijden, houden gezelschap, begeleiden naar het kapsalon en nog veel meer. Of onze vrijwilligers nu wekelijks, maandelijks of een enkele keer komen helpen, ze worden door onze bewoners steeds met de glimlach ontvangen. Ze kijken uit naar hun komst en genieten van het extratje.

André, reeds 10 jaar vrijwilliger in het Huizeken, vertelt: "Het geeft een enorme voldoening je te mogen inzetten voor je medemens." Martine versterkte het team een jaar geleden en zegt: "De dankbaarheid van de bewoners is groot. Zij hebben er veel aan, maar ik minstens evenveel." Het vrijwilligersteam van Huizeken van Nazareth is nog steeds op zoek naar nieuwe leden. Ben je benieuwd naar onze vrijwilligerswerking, kom dan gerust een kijkje nemen. En wie weet ben jij onze volgende extra kers op de taart... *(Greetje De Leenheer, verantwoordelijke KELA (kine-ergo-logo-animatie) bij Huizeken van Nazareth in de Sint-Antoniusstraat)*

WZC Huizeken van Nazareth
Sint-Antoniusstraat 21
Tel. 03 224 02 50
info.hvnazareth@amate.be

Volg *Gazet van Sint-Andries* op Facebook en Instagram voor meer nieuwtjes en leuke foto's uit de wijk

Boekhandel STAD LEEST is verhuisd naar Oudaan 18
(tegenover de flikken)

STATIONARY
Steenhouwersvest 45

MARK STORE
Kleine Markt 14

BOEKHANDEL
STAD LEEST

Eenzaam ? Verdriet ?
Zorgen ? Relatieproblemen ?
Kom er eens over praten bij: DE OPEN DEUR, waar iemand naar jou luistert
Gratis, anoniem, zonder afspraak, iedereen welkom !
Alle werkdagen van 14 tot 18u, ook op zaterdag

DE OPEN DEUR
WAAR IEMAND NAAR **JOU** LUISTERT

Pelgrimstraat 27
2000 Antwerpen
www.deopendeur.be
deopendeur@skynet.be
03 233 62 73

Autonome vrijwilligersvereniging erkend door de Vlaamse overheid

café
OCTO
Food and Drinks

Kloosterstraat 108
2000 Antwerpen

Buurtcafé met terras, gelegen op het pleintje
tussen Kloosterstraat, Riemstraat en Goedehoopstraat

ALFA

SLOTENMAKERIJ
INBRAAKBEVEILIGING

Veiligheidssloten - Alarmen
Openen, plaatsen en
herstellen van
sloten

03 226 25 90
GSM 0475 73 77 34
NATIONALESTRAAT 55
2000 ANTWERPEN

info@alfasloten.be | www.alfasloten.be

Bel dan als je durft!

Kinderen die op 31 oktober jl. durfden aan te bellen bij Catherine Moortgat in de Rijke Beukelaarstraat werden door haar griezelige, met de armen zwaaiende en tierende verschijning aan het raam op de eerste verdieping de daver op het lijf gejaagd. Maar meteen opende haar moeder Rosy Vervliet de voordeur om de kinderen snoep uit te delen, wel in de vorm van oogbollen, wormen en doodshoofden.

Catherine is 51 en projectleider evenementen voor de stad Antwerpen. Ze schuimde vroeger met haar beide kinderen Halloweengriezeltochten af die de lokale Chiro- en Scoutsgroepen organiseerden.

Catherine: “Soms wel een uur rijden, maar het was de moeite: ’s nachts in bossen opgeschrikt worden door griezelfiguren met kettingzagen, bebloede ledematen…

Een paar jaar geleden organiseerde café Beestenbos op de Sint-Andriesplaats een Halloweentocht in de wijk. Dat bracht me op het idee om een briefje aan de bel te hangen: *Bel dan als je durft!* Iedereen heeft zich kostelijk geamuseerd.”

Mijmeren over de Sinksenfoor

De wintermaanden naderen: buiten koud, binnen warm. M’n gedachten gaan uit naar het begin van de voorbije zomer die er eigenlijk geen is geweest, terwijl vroeger, met de opening van de Sinksenfoor op de Gedempte Zuiderdokken, meestal een échte zomer werd ingeluid, met zweet op het voorhoofd en frisse drankjes op terrasjes.

FOTO © THOMAS HEUSER

Pinksteren of… Sinksen voor de fiere inwoners van de Koekenstad, daar hoorde onvermijdbaar de legendarische Sinksenfoor bij. Met weemoed denk ik terug aan de tijd, toen ze op de Gedempte Zuiderdokken stond. Tijdens de opbouw van dit grootse gebeuren was het een aan- en afrijden van de gele voertuigen van Depannage 2000 om de broodnodige ruimte te creëren. Ze werden ritmisch begeleid door keiharde hamerslagen van metaal op metaal en laveerden als professionele skiërs op de zwarte piste met de opgeladen foutgeparkeerde voertuigen tussen de kraampjes in opbouw.

Wanneer ik na een lange werkdag m’n huis naderde, werd ik in de verte reeds verwelkomd door een kakofonie van chaotische herrie. Ik was thuis! Vreemd genoeg bezorgde deze drukte de stadsmens een zekere vorm van rust. Je voelde je verbonden met het leven, met de anderen. Je was niet eenzaam en alleen op de wereld. Weg was de existentiële eenzaamheid die in ieder van ons zit ingebakken.

Felle lichten flikkerden in diverse kleuren, terwijl de hevig ronddraaiende Breakdance met zijn opzwepende muziek voor een verkoelend windje zorgde. Heel lang kon ik hier echter niet van staan genieten, want de opstijgende aroma’s uit de lacquemant- en smoutebollenkramen prikkelden onweerstaanbaar m’n geurzintuig. Er was geen ontkomen aan. Voor anderhalve euro bracht een lacquement ook mijn smaakpapillen volledig in een andere wereld, een onwezenlijke wereld, een sprookjeswereld van glitter en glamour, even weg uit de dagelijkse realiteit.

Elk jaar polste ik ook naar het verhaal waar de benaming ‘lacquemant’ of ‘lackmans’ vandaan kwam. Elk kraam had ze trouwens ook op een andere manier in sierlijke letters geschilderd. En elke keer werd er me een ander geschiedkundig verhaal aangesmeerd. Enkel het woord ‘Rijsel’ kwam regelmatig terug. Maar… ik had er vrede mee!

Terwijl mijn vingertoppen lichte brandwonden vertoonden van de hete smoutebollen en mijn jas en broek ondertussen flink besmeurd waren met de overtollige suiker, hoorde ik een dame met een Frans accent de bekende woorden “Allez! Allez! Altijd prijs, altijd gewonnen!” naar me roepen.

Blikken in alle richtingen

Stoffen ballen lieten tinnen blikjes in alle windrichtingen rondvliegen. Ooit gaf ik hier het dubbele van de winkelprijs uit om een gigantische knuffel te winnen. En zo heb ik me talloze keren met plezier laten bedotten, want dat hoorde bij een kermis: de truken van de foor. Je zet alle logica opzij om even in een droomwereld te mogen stappen. Gelukkig bestond het woord ‘fake’ toen nog niet, want dat had m’n plezier danig bedorven.

Kleine kindjes trokken grote ogen, wanneer ze vakkundig een eendje opvisten. Hun trots werd geenszins gehinderd door de hulp van de foorkramer die het haakje onmerkbaar als een goochelaar in het ringetje van het eendje stak. Ouders keken vol trots toe. Ze stapten mee in de droomwereld, even heerlijk weg van alle harde logica. De kinderkramen zijn trouwens de enige kramen waar je de slogan ‘Altijd prijs, altijd gewonnen!’ letterlijk mag nemen. Daar zijn ze echte kindervrienden. De iets ouderen betraden dan weer, aan de hand van papa en soms met knikkende knieën, voor de eerste keer het akelige spookhuis.

Cafés en restaurants dreven mee op de golf van enthousiasme. Hun terrassen oogden verleidelijk en zaten overvol. Ik liep verscheidene bekenden tegen het lijf en samen zochten we een vrij plekje.

Nu is de Sinksenfoor in noordelijke richting opgeschoven en zitten we hier opgescheept met een put met kranen en vrachtwagens. Een gloednieuw park zal de buurt binnenkort sieren. Ongetwijfeld een mooi vooruitzicht, maar tijdens mijn avondlijke wandelingen zal ik toch dikwijls terugdenken aan de gekleurde lichtjes, de dreunende basmuziek en de heerlijke geuren van weleer. Weg droomwereld, weg snoezelruimte voor volwassenen. Elke dag realiteit! *(Bjorn Verreet)*

Een koppel

René Hooyberghs

Ben ik voyeur, nu ik dagelijks wacht
tot ze uitdagend neerstrijken, op de
schoorsteen van de Zwarte Panter
aan het trekkebekken slaan?

Ik weet niet eens: zijn ze straight of gay,
is dit overspel, pril geluk, of huwelijkse routine?
Het gebeurt zo tegen vijven, vrijwel zeker
werken ze bij de post even verderop.
Tevergeefs verbijt ik het woord vertederd.

Hun naspel is volbracht, nu gaan ze eten.
Keuze zat in deze buurt: gevallen friet,
een klodder burger, gesmolten ijs.
Gevleugelde stadsratten, in de ban van de ring.

FOTO: TOM JESPERS

WINKEL LOKAAL

Tripsipper

Gloednieuw in de wijk is Tripsipper in de Sint-Antoniusstraat 37, tegenover het Bogaardeplein. Francesca en Josef hebben een bijzonder project bedacht. Vanuit de hele wereld (trips) brengen ze met authentieke producten diverse drankjes (sips) die herinneringen oproepen aan verre reizen. Soms in aparte combinaties en wisselend met de seizoenen: Italiaanse koffie, hojichathee (Japanse geroosterde groene thee), viooltjestonic (uit de Provence), zelf ontworpen cocktails, patisserie uit bv. Italië, maar met een eigen draai (zoals pistachecrème), tiramisu met Japanse en Koreaanse ingrediënten, zelfgemaakte limonade… De meeste producten zijn ook vegan. En dan zijn er nog de hippe bubble teas met tapiocaparels gevuld met o.a. aloë vera, chiazaadjes, lychees, basilicumzaadjes en nog vele andere verrassende smaken.

Ook wijkbewoners kunnen ideeën aanbrengen om producten te verwerken waarvan de geuren herinneren aan hun jeugd of hun land. Kortom, alles is er erg hybride en grenzeloos, met elke maand nieuwigheden op de kaart. Het interieur is strak modern, biedt binnen 31 zitplaatsen en een terras op straat en op het Bogaardeplein. Er worden ook tentoonstellingen gepland met lokale kunstenaars.

Open op woensdag en donderdag van 12 tot 18.30 uur, op vrijdag en zaterdag van 12 tot 19 uur en op zondag van 11 tot 18 uur.

Sint, vergeet de Sint-Andriesplaats niet!

Een week lang lag er een paar schoenen aan het gekende sluikstortboompje begin Lange Riddersstraat. Iemand heeft het nu gereycleerd en een functie gegeven: een brief aan Sinterklaas en een wortel voor zijn paard *Slecht-Weer-Vandaag*. De briefschrijver kennen we niet en de inhoud is briefgeheim. *(foto Anja Van heuckelom)*

GÜNTHER WATTÉ
chocolade Café
Steenhouwersvest 30
2000 Antwerpen
03 293 58 94
www.watte.be

nsz
neutraal syndicaat
voor zelfstandigen

Origineel
culinair cadeau?
In de food shop van de Mama vind je zoete &
zoute delicatessen en Belgische wijnen & spirits.
de MAMA local deli
100% Belgische
kwaliteitsproducten
van lokale ondernemers
met een verhaal
Welkom in Kronenburgstraat 10, ook voor take-away lunch & diner

Programma coStA

November

Voilà, zei de vos – Anna's Steen (5+)
Zondag 28 november – 15 uur – 6|8|2 euro
Over een vlieg en haar geliefde, de kikker, en wat daar van komt. Over een kip die heerlijke stenensoep maakt en over een haas en een muis die elkaar eeuwige liefde beloven tot ze samen ten onder gaan.

Boekvoorstelling: Kinderen Van Zeppos
Zaterdag 27 november – 15 uur – gratis
Wie zat er allemaal achter het masker van de Kat? Hoe kwam Kapitein Zeppos aan zijn varende auto? Welke romance ontstond er bij Johan & de Alverman? En waarom werd het Fabian, en niet Florian van Fallada?

Het boek *Kinderen van Zeppos* van Peter Van Camp wekt de jeugdfeuilletons opnieuw tot leven. In deze boekvoorstelling komt de magie opnieuw tot leven.

Winterdrink
Vrijdag 17 december – 17 uur – onder den hangar – Gratis
Het coStA nodigt je uit om samen te klinken op het afgelopen jaar met een drankje en een hapje, live muziek en veel sfeer.
Kleed je warm aan, want alles gaat buiten door.

December

Vuil – Het Wolk (2+)
Zaterdag 11 december – 15 uur – 6|8|2 euro
Een smerig vieze voorstelling vol schoonheid en magie voor de allerkleinsten. We toveren de scene letterlijk om tot een vuilnisbelt en nemen je mee in een nieuwe wereld waar je de pracht en praal van vuil kan ontdekken. Vuil is krachtig beeldend en blijft plakken.

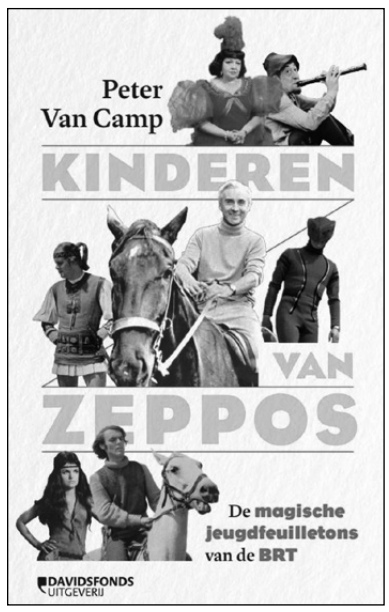

Januari 2022

Dansje in de regen, Salibonani
Zaterdag 22 januari – 15 uur – (3+)
Meester TicoTico verzamelt klanken en geluiden in zijn Klankenpaleis. Samen met zijn leerling Lotta tokkelt, tingelt en pingelt Meester TicoTico de ganse dag op rare muziekinstrumenten en maken ze de gekste muziekjes en melodietjes.

Februari 2022

Dinsdag 8 februari – 10 uur – gratis
Muzikale productie voor wie Nederlands leert
'Wij' brengt werelden samen: in het Nederlands en met muziek.

Info en tickets
co Sint-Andries
Sint-Andriesplaats 24
2000 Antwerpen
03 260 80 50

cosintandries@stad.antwerpen.be

www.cosintandries.be

Openingsuren | Onthaal
Dinsdag tot vrijdag 10 tot 16 uur

Sluitingsdagen
Van vrijdag 24 december tot 9 januari 2022

Openingsuren Foyer
Op dinsdag en donderdag vanaf 15 uur
Op woensdag en vrijdag vanaf 12 uur
Op zaterdag vanaf 10 uur

Panos Nationalestraat
PLEZANT KROKANT
2 VOOR 4,00 I.P.V. € 4,40
WORSTENBROODJES

An Sibhin Irish Pub
Nationalestraat 44
2000 Antwerpen
03 226 72 51
ww.ansibhin.be

FANS
WWW.FANSSITE.BE
KAMMENSTRAAT 80A 03 232 31 72

Anne Vaeck
Beëdigd vertaler
Alle officiële aktes
Nederlands – Engels – Frans
anthologie.be
Riemstraat 18 – Antwerpen
tel. 03 238 84 27

ELECTRO ZUID
ELEKTRICITEIT
VERKOOP - HERSTELLING
PARLOFONIE
ATTESTEN VOOR KEURING
RENOVATIE ELEKTRICITEIT
ALLE HERSTELLINGEN
DEPANNAGE
DISCO MATERIAL
LED VERLICHTING
03 203 03 09 - 03 226 15 91
ELECTROZUID@TELENET.BE
WWW.ELECTROZUID.COM
NATIONALESTRAAT 112 - ANTWERPEN

Open School Antwerpen is nu
Ligo
Centrum voor Basiseducatie Antwerpen

Cursussen voor volwassenen, overdag of 's avonds
· Starten met computer, smartphone of tablet
· Je kinderen helpen met huiswerk
· Beter leren lezen of rekenen
· Omgaan met stress
· Leren solliciteren

Maak nu een afspraak voor een gesprek
03 230 22 33
www.ligo.be/antwerpen

Leren
Verbinden
Versterken

Sint-Anders

Een warme winterse ontmoetingsdag in Sint-Andries op zaterdag 18 december van 11 tot 18 uur

'Sint-Anders' zijn ontmoetingsdagen van en voor alle buurtbewoners van de wijk Sint-Andries. Op 15 augustus jl. vond een geslaagde eerste editie van Sint-Anders Moederkensdag plaats. Een collectief van enkele wijkorganisaties, lokale ondernemers en geëngageerde wijkbewoners heeft opnieuw de handen in elkaar geslagen om nu ook een Sint-Anders Wintereditie te organiseren.

De Sint-Andriesplaats en de omliggende straten worden een maand lang in het licht gezet.

Op vrijdagavond 17 december worden deze lichtjes tijdens de winterdrink in het CoStA aangestoken. Aan de buurtbewoners wordt gevraagd om hun huizen en/of ramen in kerstsfeer te brengen. Zo proberen we samen een sprookjesachtige wintersfeer te creëren.

Waar?
Deze winterse happening vindt plaats op het Prekersplein en de Sint-Andriesplaats en in de Lange en Korte Vlierstraat en het coStA. We starten op zaterdag 18 december vanaf 11 uur.

Programma
Buurtbewoners organiseren een rommelmarkt. Alle bewoners van de wijk Sint-Andries zijn welkom met een standje. Enkele lokale creatievelingen en duurzame ondernemers organiseren stands met verrassende producten.

Op de Sint-Andriesplaats kunnen kinderen en jongeren terecht voor creatieve workshops. De vzw Stuurgroep Sint-Andries stelt uitgebreid haar werking en projecten voor. KlimaatRobuust Sint-Andries neemt je mee in het verhaal van de Groene Ader. Ook Zotte Rik is van de partij. Wie met hem wil kennismaken, vindt hem langsheen het parcours.

Elk lokaal idee of initiatief is welkom!

Alle buurtbewoners kunnen deelnemen!

De plaatselijke cafés (Beestenbos, Multatuli, Neuzeke, St.-Simonne) zorgen voor muziek. Je kan proeven en genieten van *foods & drinks* bij deze lokale ondernemers en op de markt.

Het volledige programma wordt bekendgemaakt via Facebook, Instagram en Hoplr, alsook op borden en affiches in de wijk.

FOTO'S: JAN STES

Buurtbewoners die een stand op de rommelmarkt willen of hun eigen creaties willen tentoonstellen en/of verkopen, zijn eveneens welkom. Stuur een berichtje naar Sylvia Van Lint op 0476 21 98 17.

Sint-Anders in Sint-Andries zaterdag 18 december van 11 tot 18 uur

Kom gerust eens langs en wandel rond, maak een praatje met de buren en/of een van de lokale duurzame ondernemers. Proef aan de foodstandjes en geniet van een drankje of een optreden op een van de terrassen van de deelnemende cafés.

Uiteraard respecteren we de huidige coronamaatregelen!

Noteer deze datum alvast nu in je agenda.

WINKEL LOKAAL

Chocalicious: DOE-cadeaus met chocolade

De feestdagen staan voor de deur. Om de keuzestress en de plastic speelgoedberg niet nog groter te maken is er een fantastisch initiatief met DOE-cadeaus. Daarvoor moet je bij Chocalicious in de Korte Vlierstraat 13 zijn.

Als stadsgids (storyteller en lifestylegids) biedt Carolien Krijnen ook aparte thematische stadsrondleidingen en ze was in Antwerpen de eerste die chocoladewandelingen maakte. Na een opleiding bij de Callebaut Academie en PIVA (chocoladebewerking - 3 jaar avondcursus!) startte ze CHOCALICIOUS (te volgen op Instagram: chocoladeworkshops_antwerpen). In de Korte Vlierstraat organiseert ze nu al 5 jaar workshops rond chocoladebewerking.

Carolien legt uit: "Zowel particulieren als professionele teambuildingsgroepen amuseren zich kostelijk met de workshops. Gesmolten chocolade vormgeven is een wonderlijk en toch simpel avontuur. Diertjes, hoge hakken, rotsjes, gepimpte lolly's, kortom alle mogelijke vormen worden gemaakt en versierd met Smarties, Oreo's met bedrijfslogo's en andere lekkernijen."

De lockdown was een probleem voor de workshops, maar Carolien vond zichzelf opnieuw uit met Do It Yourself-pakketten voor thuis: Let's Chocolate. Met deze dozen, voorzien van alle nodige grondstoffen, gereedschap, zelfs schorten en een duidelijke handleiding, konden gezinnen thuis zelf aan de slag. Het DOE-cadeau voor gezinnen, vrienden en bedrijven is nu een succes geworden. Enkel al het ontdekken van de verrassende inhoud van deze dozen is een avontuur. Met je eigen creaties ben je er bijna een dag mee zoet (ook letterlijk!) De beoordelingen hierover op Tripadvisor koken over van enthousiasme, want wie wil er nu geen huis dat heerlijk geurt naar kwaliteitschocolade? En wekenlang zelfgemaakte lekkernijen in de kast?

Er bestaan verschillende voor zichzelf sprekende themapakketten: Let's Chocolate at Home, Let's Chocolate Kids, Let's Chocolate Bachelorette en speciale edities voor de feestdagen. Pakketten kun je via www.chocalicious.be of e-mail (carolien.krijnen@gmail.com) bestellen, waar je vakkundig wordt geholpen met je keuze. Ook cadeaubonnen zijn mogelijk.

Eind oktober leefde een groep leerlingen van het Sint- Augustinus Instituut uit Aalst zich tijdens hun verblijf in Jeugdherberg Pulcinella op een leuke creatieve manier uit op het Bogaardeplein. (Walter Van den Bulck)

KINDERBOEKENHOEKJE

Deze keer nog eens een boekje voor de allerkleinsten. En wat voor één! Een lief boekje met prachtige prenten waar jong en oud samen in zullen wegdromen.

Auteur Julia Donaldson hoef ik jullie wellicht niet meer voor te stellen. Deze inmiddels 73-jarige 'grande dame' van de jeugdliteratuur werd wereldberoemd met haar boeken over de Gruffalo, Mannetje Tak e.d. Voor dit prachtige zoek-, tel- en flapjesboek voor peuters en kleuters werkte ze exclusief samen met een andere illustrator nl. Sharon King-Chai.

Over heel de wereld wonen dieren met hun jonkies: luipaardwelpjes, hyenahondenpuppy's, uilskuikens, poolhazenjongen… Het ene dier heeft er al meer dan het andere. Tot wel 25! De lezertjes vinden de diertjes terug onder de prachtig uitgesneden flapjes en tellen telkens hoeveel kleintjes er verstopt zitten. Elk diertje is afgebeeld in zijn natuurlijke habitat en de prenten blinken uit door hun mooie kleuren. Het feit dat er niet enkel voor erg bekende dieren is gekozen, maakt het uitdagend voor de kleine lezers.

De schattige, korte tekstjes bij de prenten zijn op rijm en meestervertaler Edward van de Vendel wist ze perfect uit het Engels om te zetten naar Nederlandstalige poëzie op kleutertjesmaat: "Kleine muisjes smikkelen, sabbelen, knagen en babbelen, hangbuikzwijnbiggetjes ravotten en porren, krijsen en knorren…"

Een heerlijk boekje om samen te lezen, te tellen en te zoeken met prenten, om naar te blijven kijken en veel nieuwe diertjes te leren kennen.

'Wie heeft er één jonkie meer?' | Julia Donaldson met illustraties van Sharon King-Chai | vertaald door Edward van de Vendel | Singel Uitgevers | 14,99 euro
(Sofie van 't Stad Leest, Oudaan 18)

Lange Riddersstraat feestelijk ingehuldigd

Afgelopen zomer werd de Lange Riddersstraat definitief opgeleverd als allereerste tuinstraat in het district Antwerpen: andermaal een project waarop onze wijk fier mag zijn.

Bij de opening van de Lange Riddersstraat als tuinstraat tussen de twee straatkunstenaars v.l.n.r.: Vincent Gysels van KlimaatRobuust Sint-Andries, schepen Claude Marinower, voorzitter Nico Volckeryck van vzw Stuurgroep Sint-Andries, disctrictsburgemeester Paul Cordy, schepen Tom Van Den Borne en schepen Femke Meeusen.

In aanwezigheid van Paul Cordy (districtsburgemeester), Claude Marinower (o.a. schepen voor Openbaar Domein), Tom Van Den Borne (o.a. schepen voor Parken en Groenvoorziening) en schepen Femke Meeusen (o.a. schepen voor Burgerbegroting en Wijkwerking) werd de tuinstraat vorige maand feestelijk ingehuldigd.

Er was een gegidste rondleiding voorzien over het verloop van de heraanleg en de beplanting die het straatbeeld siert. Een foodtruck zorgde voor warme drankjes, wafels en pannenkoeken. Kinderen konden heel de namiddag genieten van animatie, volksspelen en straatkunstenaars, terwijl dj Papa Mojito passende muziek draaide.

'Het Dwaallicht'

Schepen Marinower had het in zijn speech over de geschiedenis van deze straat. In het boek 'Het Dwaallicht' van Willem Elsschot, verfilmd door Frans Buyens, gaat Frans Laermans, vertolkt door Romain Deconinck, met drie Afghaanse matrozen op zoek naar Maria Van Dam. Op het politiebureau - als locatie werd in de film de huidige bibliotheek op de Sint-Andriesplaats gebruikt - krijgen ze drie adressen: Kloosterstraat 15, Zand 15 en Lange Riddersstraat 71. Maar noch de drie matrozen, noch hoofdfiguur Frans Laermans, zullen Maria Van Dam ooit ontmoeten.

Maar wat is dat nu, een tuinstraat?

In een tuinstraat staat duurzaamheid centraal en wordt de natuur naar de stad gehaald. Naast het creëren van extra voortuintjes en groenperkjes is er veel aandacht voor het regenwater. In de stenen stad moet het grondwaterpeil hersteld worden en is waterinfiltratie in de bodem noodzakelijk. De Lange Riddersstraat bestaat dan ook volledig uit grastegels en waterdoorlatende klinkers. Het water van de daken wordt bovendien opgevangen in grote watertanks van 5 000 liter onder de straat waardoor er helemaal geen regenwater moet afvloeien naar de riool.

De tanks zijn verbonden met handpompen, zodat voor de bewoners steeds regenwater voorhanden is om de planten te begieten.

Door al dat extra groen en water in de straat zullen er meer schaduw en koelte zijn tijdens warme zomers en minder wateroverlast bij hevige regen. Zo zal je in de Lange Riddersstraat niet snel plassen zien staan.

Intensief overleg met de bewoners

Het idee 'tuinstraat' kwam in 2017 tot stand tijdens de eerste Groene Aderactie van KlimaatRobuust Sint-Andries. In 2018 en 2019 waren er een tiental boeiende inspraakmomenten waarop enkele ambtenaren samen met de bewoners de plannen uitwerkten. Er kwam zelfs een heuse proefopstelling, zodat de bewoners samen konden uittesten wat mogelijk was. Aanvankelijk droomden we ervan om een riviertje door de tuinstraat aan te leggen, maar dat bleek niet haalbaar. Met een handen-uit-de-mouwen aanpak werd iedereen erbij betrokken. De bewoners met groene vingers gaan nu zélf het groen in de plantvakken onderhouden.

"We laten de mensen niet alleen meedenken over hun straat, ze nemen die ook in handen," zegt Paul Cordy. "Een tuinstraat is nog meer dan een woonerf op maat van de bewoners."

Verschillende bewoners beamen dat sinds de heraanleg de sfeer in de straat ook ten goede is veranderd. Of hoe vergroenen en verblauwen ook verbindend kan werken.

Werken aan een aantrekkelijke, leefbare en klimaatrobuuste stad

Los van alle voordelen voor het milieu, is de tuinstraat ook een aantrekkelijke blikvanger voor de wijk. Zo'n aanleg is niet alleen duur maar ook duurzaam. Willen we de stad een toekomst geven, dan zal er nog meer geïnvesteerd moeten worden in innoverende projecten op het publiek domein.

(Vincent Gysels)

Knuffels en 'tutten'

Knuffels bieden kinderen zekerheid en troost en ze helpen bij de emotionele ontwikkeling en de groei naar volwassenheid. Het verlies ervan kan tot drama's leiden. Knuffels stimuleren ook de creativiteit en verbeelding. Ze moeten dikwijls mee aan tafel zitten of beschermen kinderen tegen spoken of brullende leeuwen.

We zijn er steeds alert op om een uit de kinderwagen gevallen knuffel (of 'tut') meteen op de sociale media te plaatsen in de hoop … Hierbij onze opgebouwde verzameling. Zo hebt u meteen ook een overzicht van de jongste trends en stijlen in knuffelland. *(GS)*

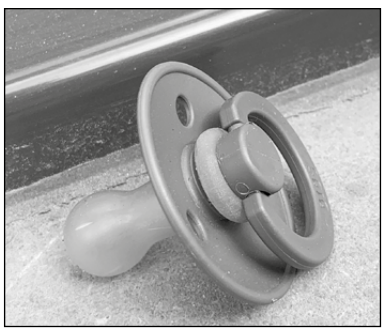

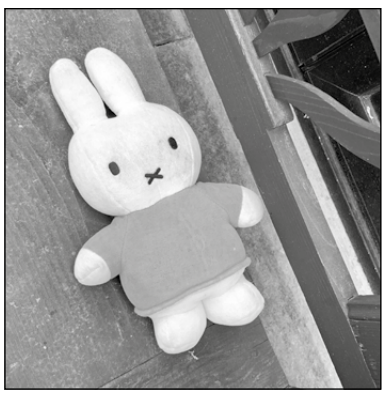

Sint-Andries wil een zorgzame buurt zijn met veel aandacht voor elkaar

Welkom op het volgend

zorgzaam wijkoverleg Sint-Andries

1 december om 14 uur

Wat bespreken we dan:
- Plannen maken voor 2022.
- Kennismaken met Florine Van Puyvelde van de Eerste Lijnszone Antwerpen Centrum, de nieuwe medewerkster voor de ondersteuning van Zorgzame Wijken in Antwerpen.
- Projectaanvraag 'Zorgzame Buurten' bij de Vlaamse Overheid door het de Eerste Lijnszone Antwerpen Centrum. Zij hebben Zorgzaam Sint-Andries als project ingediend.

Campus National
Kronenburgstraat 62

Wel even vooraf melden als je komt bij ann.vandepeer@thomasmore.be

Iedereen is welkom !

VONK3 @THOMAS MORE · Zorgzame straten Stuurgroep Sint-Andries · Zorgbedrijf Antwerpen · burger begroting

Op stap met een brood

Wat zijn de geneugten van wonen in een wijk als de onze? Je stapt 's ochtends de deur uit voor een brood en je hele dag is voorbij …

Hugo, een kennis van mij, zit op een caféterras met een koffie. "Lang niet gezien!" roept hij. "Logisch met anderhalf jaar lockdown," antwoord ik. Rechtstaand praten met iemand die neerzit, vind ik altijd wat ongemakkelijk: geeft een misplaatst meerderwaardigheidsgevoel. En trouwens, aan een ochtendlijke koffie is moeilijk te weerstaan. Dus ga ik ook maar zitten.

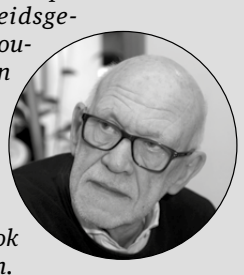

"Druk," begint hij. "Ben schilderijen beginnen te maken en dat schijnt aardig te lukken. Kom maar eens kijken." Hij troont me mee naar z'n appartement dat half tot schildersatelier is omgebouwd. Tegen de middag ben ik buiten.

Op een bank doe ik een babbeltje met Fred die op straat leeft en wiens levensverhaal ik ooit wil publiceren, maar hij is er nog niet rijp voor.

Vanachter een caféraam zie ik een arm naar me wuiven. Door de zon in het raam weet ik niet wie het is. Toch even dichterbij gaan, want een vriend negeren zou een affront zijn. Het is Karel, een wereldredder die met een vergrootglas alle problemen van de wereld bestudeert en ze sakkerend becommentarieert, gevolgd door luide enthousiaste kreten over nieuwe boeken en films die ik zeker moet lezen en zien. Met m'n eigen brood onder de arm bestel ik een belegd broodje.

Ik loop nog even langs het coStA, want daar is altijd wat te doen, zowel binnen als onder de hangar. Betonnne Jeugd heeft hier een quiz georganiseerd. De chaos is er niet van de lucht, maar iedereen amuseert zich kostelijk. In de foyer zit een bont uitgedost gezelschap dat duidelijk werkt aan een project. Of ik niet even naar een repetitie wil kijken? Repetities zijn dikwijls boeiender dan de eigenlijke voorstellingen. Er loopt dan immers nog altijd wat mis en bij onderbrekingen wordt meestal duidelijker wat de bedoeling moet zijn.

Na afloop steekt een oude kennis uit het gezelschap de loftrompet over frieten met vegetarische bitterballen. Ik ben ook niet van steen en we vertrekken richting Bogaardeplein. Maar van frieten krijg je dorst. Dus ergens nog één pintje.

Eenmaal weer thuis is er een programma op tv over de CO2-uitstoot van verre reizen. M'n aanvankelijke frustratie over een onproductieve lummeldag slaat om in tevredenheid. Wie wil er nu nog op reis, als je in Sint-Andries woont? En wat zijn m'n plannen voor morgen? Zeker niet naar de bakker voor een brood. Te riskant!
(Guido Sanders)

Volg ons op Facebook voor meer nieuwtjes en leuke foto's uit de wijk: Gazet van Sint-Andries